

Des de la creu de Matagalls

El segon diumenge de juliol és l'aplec de Matagalls. Quan es va començar, a mitjan segle passat, la gent hi anava la vigília, muntava les tendes de campanya a les esplanades de l'entorn i es creava un ambient excursionista molt autèntic. Fa molt de temps, amb la prohibició de l'acampada lliure, es puja el mateix diumenge. Ara fa bonic veure com la gent arriba dels diversos camins dels quatre punts de l'horitzó.

Al cim de Matagalls –el tercer en alçada del Montseny, després del Turó de l'Home i les Agudes– hi ha la creu que ens evoca figures tan significatives com mossèn Cinto, el pare Claret o Torras i Bages, cabdals tant per la seva aportació a l'església catalana com també al catalanisme en el conjunt. Es repar- teixen els records i el bisbe de Vic hi presideix la missa sota una gran senyera. Es canta el Virolai i s'a- caba amb la gran rotllana de l'Hora dels adeus.

És una celebració cristiana oberta –en el sentit que qui vol seguir la missa la segueix i qui no vol no la segueix– i una manifestació evident de patriotisme, diria de la Catalunya profunda.

Des de Matagalls es veu bona part del país. Heus ací els referents: al nord, més enllà d'Osona, el Canigó, i la carena de Núria, des del Bastiments al Puigmal, que presideix el conjunt. Al fons, coincidint amb la collada de Toses, en dies clars es poden veuen les muntanyes frontereres amb Andorra i, cap al nord- est, Cadí, Ensija, Peguera. Els altiplans de la Catalunya central queden difuminats però fins i tot s'hi poden observar els molins de vent de l'Anoia i la Segarra. Cap al sud-oest s'estenen les nostres muntanyes prelitorals: Tagamanent, Puiggraciós, Bertí, Sant Sadurní, la Mola i Montserrat. Al seu peu, l'extens corredor del Vallès s'allargassa fins al Baix Penedès i el Pla de Tarragona. Els turons de la Calma que tenim a prop (el Sui, Puig Drau) ens pri- ven de Granollers i la Vall del Tenes. Les muntanyes

litorals tanquen pel sud i, a través dels seus esvo- rancs, deixen entreveure la Catalunya litoral, aque- lla que conté quatre dels set milions de catalans. La de les fàbriques d'abans i del turisme d'ara. Per Montcada veiem Barcelona; pel coll de Parpers, entre Corredor i Céllecs, el mar de Mataró.

Un país petit però no tant. Uns extensió semblant a la de Dinamarca, Bèlgica o Suïssa. Set milions d'ha- bitants enfront als cinc milions de noruegs per exemple. Una quarta part de la riquesa de l'estat espanyol, en números rodons. I un paisatge varia- díssim, que va des de l'àmbit mediterrani més sec a l'àmbit alpí de l'alt Pirineu. La bellesa de la diversitat en el conjunt.

Des de Matagalls, i en l'ambient de l'aplec, diríem que Catalunya és un país de seny. I és la fama que tenim. El seny dels Pirineus, de Montserrat i fins i tot dels Cingles de Bertí que hem mostrat tantes vegades. De tant en tant, però, ens envaeix la rauxa, com deia el mestre. Una rauxa que sol tenir el deto- nant en determinades actituds xulesques que pro- venen dels nostres veïns *messetaris*. I llavors canviem d'actituds. La simpatia es converteix en agror, la paciència en impaciència, la flexibilitat en tossude- ria, la capacitat de negociació i de pacte en actituds poc reflexives que no ens deixen baixar del burro. Ens barallem nosaltres mateixos, entre partits, entre grans i joves, etc... i engeguem a rodar tot el que havíem assolit pacientment amb molt de temps i esforços.

Això al centre de la pell de brau ens ho saben i ens ho exploten a la perfecció. Cal que no caiguem en els nostres propis paranys ni a nivell de país, ni de poble, ni de veïnatge per afrontar els reptes futurs.

Lluís Galobart

equipament informàtic · comunicacions · servei tècnic · programació ·
servidors · estacions · cad · internet ·
seguretat · assessorament · portàtils · tpv's · xarxes

c/. Corró, 129 · 08401 GRANOLLERS
☎ 93 846 35 35 · info@infologic.cat
www.infologic.cat